

vel være den, at man kunde frygte for, at der paa den Maade vil kunne fremkomme et cir- kulerende Papir, som ikke kunde ansees for til- strækkelig funderet. Jeg troer imidlertid ikke, at en saadan Frygt har meget at bethyde; deels troer jeg, at de Banker, som modtage Penge paa Folio, og paa hvilke Anviisninger ville gaae fra Haand til Haand, maae ansees for solide, og deels troer jeg ikke, at disse Anviis- ninger ville faae noget langt Liv. Det er mig meddeelt af Folk, som have mere Indsigt i disse Sager, end jeg kan have, at det er meget sjældent, at Anviisninger i længere Tid gaae fra Haand til Haand og blive flere Dage gamle. Det er let at begribe Grunden dertil, idet det i de allerfleste Tilfælde vil være i Bekkommandens Interesse at komme i Besid- delse af de kontante Penge, ligesom det, saa- ledes som Foliovæsenet har udviklet sig, og for- meentlig fremdeles vil udvikle sig end mere i den Retning, at Folk have Penge staaende paa Folio, for dem, der have Anviisninger i Hænde, vil være af Interesse at faae Beløbet snarest muligt overført paa eget Folio, for paa den Maade at kunne faae en lille Rente af den Sum, hvorpaa Anviisningen lyder. Jeg skal altsaa udtale, at jeg vil stemme for Forslaget under Nr. 2 og som Følge deraf ogsaa for Forslaget under Nr. 3. — Hvad derimod For- slaget under Nr. 1 angaaer, da forekommer det mig at være et reent fiskalt Spørgsmaal, men jeg troer ikke, at det fra det Synspunkt vil have stor Betydning at tilstaae denne Stem- pelpapirbegunstigelse. Med Hensyn til de Banker og andre Instituter, som allerede ere tilstede, vil det neppe faae Stort at bethyde, da der vel neppe i mange Tilfælde vil blive ud- færdiget nye Aktier, og hvad nye Instituter an- gaaer, saa maa det jo erindres, at det er lagt i Indenrigsministerens Haand, hvorvidt han vil meddele flere Instituter disse Begunstigelser eller ikke, og man tør stole paa, at den meget ærede Minister ikke vil gjøre det, dersom han anseer det for at være mere til Ulempe end til Naade for Omsetningen, at saadanne Insti- tuter kaldes til Live. Hvad Forslagene under Nr. 5 og 6 angaaer, da vil min Stemmegiv- ning være afhængig af den meget ærede Mi- nisters Udtalelse. Det er tydeligt nok, at de

paaagjældende Sparekasser ikke kunne have noget Retstrækning paa at faae deres Begunstigelser opretholte, idet de have forsonit, som det var dem paalagt i Loven, at gjøre Anmeldelse i rette Tid; hvorvidt de have havt og fremdeles skulle have disse Begunstigelser af Billigheds- hensyn, saa at man i dette Tilfælde lader Naade gaae for Ret, kan jeg ikke udtale nogen Mening om, da det jo maa være den meget ærede Ministers Sag at anstille den Undersøgelse, navnlig i den førstnævnte Retning, som det ikke har været muligt for enkelte Medlemmer at anstille. — Forslaget under Nr. 4 kan jeg ikke tiltræde. Dersom det havde været indskrænket til, at Sparekassebøger kunde udstedes in blanco eller paa Hænderhaveren, saa skulde jeg ikke modsætte mig det; men det gaaer videre, idet ikke blot Sparekassebøger, men ogsaa Beviser for Indlaan, Depositobeviser og Recipisfer ere medindbragne, og det forekommer mig, at der vel kunde være nogen Betænkelighed ved at indrømme denne Stempelletelse. Dog er dette ikke min væsentligste Grund, men det synes mig, at man kommer i Modsigelse med sig selv ved at antage det. De ærede Medlemmers Forslag gaaer nemlig ud paa, at disse Beviser skulle kunne udstedes in blanco eller lydende paa Hænderhaveren; men de ærede Medlem- mer ville dog tillige beholde den Deel af § 4, der gaaer ud paa, at naar et af disse Dokumenter er udstedt paa Navn, maa det ikke transporteres in blanco eller til Hænderhaveren. Jeg kan imidlertid ikke indsee, hvorfor det ene skulde være tilladt og det andet ikke.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til de foreslaaede smaa Tillæg til Anhanget skal jeg først bemærke, at Sagen er undersøgt i Indenrigsministeriet, og at det har sin Rig- tighed med de tre Sparekasser, der saaledes ere komne for seent. Jeg havde ikke seet, at der var stillet et Underendringsforslag, og jeg var derfor lige ifærd med at skrive et saadant; thi Navnet paa den anden af de her nævnte Kasser er ganske rigtigt: „Spare- og Laane- kassen for Silkeborg“. Der er ogsaa indløbet en lille Feil med Hensyn til den førstnævnte Kasse, idet den hedder: „Sparekassen for Skanderborg og Omegn“, medens her staaer: